

prima instanță: Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni)
Judecător: M.Jugnari
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: L.Bulgac, Gr. Dașchevici, S.Gîrbu

Î N C H E I E R E

28 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Serviciul Fiscal de Stat,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Inspectoratul Fiscal
Principal de Stat (în prezent Serviciul Fiscal de Stat) împotriva Societății cu
Răspundere Limitată „Fitofag”, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Apă-
Canal Chișinău” cu privire la încasarea datoriei pentru apă și canalizare,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2017, prin care a
fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Fitofag”, casată
hotărârea Judecătoriai Hîncești (sediul Ialoveni) din 27 martie 2017 și emisă o nouă
hotărâre de respingere a acțiunii

c o n s t a t ă :

La 3 ianuarie 2017 Inspectoratul Fiscal Principal de Stat (în prezent Serviciul
Fiscal de Stat) s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Fitofag”,
intervenient accesoriu SA „Apă-Canal Chișinău” cu privire la încasarea datoriei
pentru apă și canalizare.

În motivarea acțiunii a indicat că în baza procesului-verbal din 15 septembrie
2016 al ședinței, privind rezultatele controlului asupra consumului de apă și
recepționarea apelor uzate, efectuat la adresa mun. Chișinău, str. C. Tănase, 6, et. V
(proprietatea IFPS), au fost examinate rezultatele controlului, reieșind din contractul
de locațiune încheiat cu ÎS „Fiscservinform” și s-a constatat conectarea neautorizată a
pârâtului la rețeaua de apă din blocul sanitar la țeava de apă unde se află contorul ÎS
„Fiscservinform”.

Reclamantul menționează că la 19 august 2016 a remis pârâtului o cerere,
solicitând debransarea de la conducta de apă și achitarea volumului de apă consumat
ilegal, solicitare care a fost respinsă, iar în scopul constatării conectării neautorizate

la rețeaua de apă a fost întocmit actul de control al contorului și de verificare a integrității bransamentului de apă.

Astfel, de comun acord cu ÎS „Fiscservinform” au decis debransarea pârâtului de la conducta de apă până la 16 septembrie 2016, care la momentul controlului indicațiile contorului fiind de 01483 m.c., iar faptul conectării arbitrare 20 mm fiind constatat prin actul de control al contorului și de verificare a integrității bransamentului a SA „Apă-Canal Chișinău” din 13 septembrie 2016.

Inspectoratul Fiscal Principal de Stat (în prezent Serviciul Fiscal de Stat) relatează că la solicitarea acestuia nr. 26-16/1-0167/6674 din 19 august 2016, SRL „Fitofag”, din numele lui Bivol Victor, ruda lui Rusu Alexei, persoană împuternicită din partea directorului pârâtului, a confirmat datele contorului 01482 și a garantat achitarea datoriei în termen de 5 zile, în sumă de 40 832,06 lei.

Prin scrisoarea nr. 001 din 31 octombrie 2016, pârâtul a comunicat că cerințele reclamantului sunt neîntemeiate și nefondate juridic.

Inspectoratul Fiscal Principal de Stat (în prezent Serviciul Fiscal de Stat) solicită încasarea de la SRL „Fitofag” a datoriei pentru apă și canalizare în mărime de 40 832,06 lei.

Prin hotărârea Judecătoriai Hîncești (sediul Ialoveni) din 27 martie 2017, cererea de chemare în judecată depusă de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a fost admisă și s-a dispus încasarea de la SRL „Fitofag” a sumei de 40 832,06 lei cu titlu de datorie și în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 1 224,09 lei.

La 25 aprilie 2017 SRL „Fitofag” a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, iar la 19 iulie 2017 a depus cerere de apel concretizată, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2017 a fost admis apelul declarat de SRL „Fitofag”, casată hotărârea Judecătoriai Hîncești (sediul Ialoveni) din 27 martie 2017 și emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii.

Pentru a decide astfel, instanța de apel și-a motivat soluția în baza prevederilor art. 118, 121 și 130 CPC, care reglementează obligația probațiunii în judecată, relevanța și aprecierea probelor, art. 572 alin. (1), 1398 alin. (1) și (2) ale Codului civil, art. 17 lit. g) și i) al Legii privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele cauzei, instanța de apel a reținut că prima instanță în mod neîntemeiat a admis cererea Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, or, la materialele dosarului nu au fost administrate probe care să confirme temeinicia pretențiilor formulate în acțiune.

Totodată, instanța de apel a constatat că la caz, raportul juridic invocat de reclamant rezidă din răspunderea delictuală civilă, ce survine doar în cazul întrunirii cumulative a tuturor elementelor constitutive ale acestei categorii de răspundere civilă – faptă ilicită, vinovăția (dacă contrariul nu este expres prevăzut de Lege), consecințele prejudiciabile și legătura de cauzalitate între acestea, iar lipsa cel puțin a unuia din elementele enumerate exclude răspunderea delictuală civilă.

Sub acest aspect, este de observat că referitor la fapta ilicită, Colegiul a relatat că intimatul, contrar obligației pozitive de probațiune, instituită de art. 118 alin. (1) CPC, nu a dovedit că conectarea ilicită la rețeaua de apă din încăperea blocului

sanitar amplasat la et. IV al blocului administrativ din mun. Chișinău, str. C. Tănase, 6, ar fi fost realizată de SRL „Fitofag”, la dosar lipsind probe în acest sens, ceea ce denotă că IFPS nu a dovedit comiterea de către SRL „Fitofag” a faptei ilicite imputate acestuia de conectarea neautorizată la rețeaua de apă și canalizare.

Colegiul Curții de Apel Chișinău a apreciat ca fiind nefondat argumentul IFPS cu referire la procesul-verbal întocmit de reprezentanții acestuia și ai SRL „Servfiscinform” la 15 septembrie 2016, or, acesta nu poate fi reținut în calitate de probă, în contextul în care a fost întocmit doar de către reprezentanții persoanelor indicate, fără a se menționa temeiurile în care aceștia au ajuns la concluzia privind conectarea anume de către SRL „Fitofag” la rețeaua de apă,

Tot aici, Colegiul a constatat că nu a fost probată nici vinovăția SRL „Fitofag” în realizarea conexiunii neautorizate la rețeaua de apă din blocul sus-menționat, iar referitor la consecințele prejudiciabile, lipsesc probe ce ar dovedi că SRL „Fitofag” a efectuat plata sumei pretinse de la apelant în mărime de 40 832,06 lei în beneficiul furnizorului serviciilor de furnizare a apei și canalizare și nici că această sumă ar fi fost înaintată spre plată intimatului de către furnizorul serviciilor indicate.

Instanța de apel a notat că deoarece conexiunea neautorizată stabilită era utilizată pentru furnizarea apei în blocul sanitar aflat în gestiune comună a mai multor organizații/întreprinderi, este cert că SRL „Fitofag” nu poate purta de sine stătător răspundere pentru faptele imputate acestuia prin acțiunea înaintată de IFPS.

Subsecvent, Colegiul a conchis că IFPS nu a dovedit nici existența pentru sine a unor consecințe prejudiciabile, constatare care coroborată cu lipsa probelor privind fapta ilicită, denotă și lipsa unei legături cauzale între elementele nominalizate, motiv pentru care în speță nu se întrunesc temeiurile legale pentru survenirea răspunderii delictuale civile a SRL „Fitofag”, și astfel, IFPS nu a probat existența obligației de plată a valorii apei și serviciilor de canalizare în cuantumul pretins.

La 2 februarie 2018 Serviciul Fiscal de Stat a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului Serviciul Fiscal de Stat cu referire la circumstanțele de fapt ale cauzei a indicat că instanța de apel a încălcat și aplicat eronat normele de drept material sau normele de drept procedural.

Totodată, a precizat recurentul că conform acordului adițional nr. 01/16 pentru livrarea apei și recepționarea apelor uzate, încheiat la 27 ianuarie 2016 la contractul nr. 2-274-22 din 30 septembrie 2005 între Ministerul Finanțelor, IFPS și SA „Apă-Canal Chișinău”, pentru anul 2016 a fost stabilită limita mijloacelor financiare pentru consumul de apă pentru anul 2016 de IFPS, în mărime de 25 000 lei, în cazul depășirii limitei indicate, furnizorul va continua livrarea apei și recepționarea apelor uzate, iar beneficiarul va achita aceste servicii din mijloace speciale (nebugetare).

Astfel, conform facturilor parvenite de la furnizor, limita mijloacelor financiare pentru anul 2016, a fost însușită de beneficiar (IFPS) în luna iunie, în sumă de 24 138, 24 lei, pe când trebuia să fie însușită la 31 decembrie 2016 suma de 25 000 lei.

La 1 august 2016, Ministerul Finanțelor a încheiat cu IFPS și SA „Apă-Canal Chișinău” un acord adițional, prin care a fost majorat acordul adițional nr. 01/16

pentru livrarea apei și recepționarea apelor uzate, încheiat la 27 ianuarie 2016 la contractul nr. 2-274-22 din 30 septembrie 2005 cu 20 662, 50 lei (pentru lunile august – decembrie 2016 – 750 m³) din surse extrabugetare.

Mai mult, indicele contorului IFPS instalat în subsolul clădirii de pe str. C.Tănase, 6, mun. Chișinău, în baza căruia SA „Apă-Canal Chișinău” a înaintat facturi de plată nu corespundea cu indicii contorului de apă, instalat la et.4.

Ca urmare, datele contorului de apă a IFPS a înregistrat un volum exagerat de mare a apei folosită de către angajații ÎS „Fiscservinform” în luna ianuarie-iunie 2016, astfel în luna ianuarie 2015 contorul a înregistrat 16 m³ apoi în alte luni a înregistrat majorări de consum a apei.

Respectiv, în baza procesului-verbal din 15 septembrie 2016 al ședinței, privind rezultatele controlului asupra consumului de apă și recepționarea apelor uzate, efectuat la adresa mun. Chișinău, str. C. Tănase, 6, et. V (proprietatea IFPS), au fost examinate rezultatele controlului, reieșind din contractul de locațiune încheiat cu ÎS „Fiscservinform” și s-a constatat conectarea neautorizată a pârâtului la rețeaua de apă din blocul sanitar la țeava de apă unde se află contorul ÎS „Fiscservinform”.

Drept achitare a sumei de 40 832,06 lei de IFPS furnizorului de apă SA „Apă-Canal Chișinău” servesc facturile fiscale și ordinele de plată pentru apă și canalizare achitată în anul 2016.

Prin urmare, suma datorată de SRL „Fitofag”, IFPS demonstrează în mod vădit faptul conectării ilegale la țeava de apă și folosirea a 01482 m³ de apă (conform indicii contorului).

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

După cum denotă din actele cauzei copia deciziei integrale a instanței de apel din 26 octombrie 2017, a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces, inclusiv recurentului Serviciului Fiscal de Stat la 18 decembrie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire cu nr. de ieșire 18144 ce se conține la dosar. (f.d. 88)

În consecință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recurentul Serviciul Fiscal de Stat s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul 2 februarie 2018, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2017, în termen.

Prin referința din 13 martie 2018, intimatul SRL „Fitofag” a solicitat recunoașterea recursului declarat de Serviciul Fiscal de Stat ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de Serviciul Fiscal de Stat în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau

aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva